

ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เรื่อง การส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการ
กับการทำงานของนักศึกษาในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ได้จัดทำหลักสูตรที่มีสหกิจศึกษาเพื่อให้นักศึกษา
ได้มีประสบการณ์และฝึกฝนทักษะในสถานประกอบการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพของนักศึกษาในต่างประเทศ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์การขอรับทุนของระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการรับ - จ่ายเงิน กองทุนสหกิจศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ ของระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ว่าด้วยการรับ - จ่ายเงิน กองทุนสหกิจศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับมติคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานสหกิจศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลกรุงเทพ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ จึงออกประกาศไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เรื่อง การส่งเสริม
การฝึกประสบการณ์งานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานของนักศึกษาในต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“คณะกรรมการอำนวยการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุนตามระเบียบ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการรับ - จ่ายเงิน กองทุนสหกิจศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้ซึ่งไปศึกษา
ในรายวิชาฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาหรือรายวิชาฝึกประสบการณ์สอนในสถานศึกษา ณ ต่างประเทศโดย
นักศึกษาหรือผู้ปกครองได้ทำความตกลงกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เพื่อขอให้ดำเนินการใน
เรื่องต่างๆ เกี่ยวกับการศึกษาให้ด้วย

สำนักงานสหกิจศึกษา...

“สำนักงานสหกิจศึกษา” หมายความว่า เป็นสำนักงานผู้ดูแลนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้ซึ่งไปศึกษาในรายวิชาฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ณ ต่างประเทศ

“เงินทุน” หมายความว่า เงินทุนการศึกษา ตามความข้อ ๑๐ (๒) ของระเบียบมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ว่าด้วยการรับ - จ่ายเงิน กองทุนสหกิจศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ซึ่งไปศึกษาในรายวิชาฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ณ ต่างประเทศ

“อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา” หมายความว่า อาจารย์นิเทศออกไปนิเทศนักศึกษาสหกิจศึกษา ออกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในต่างประเทศ

“อาจารย์นิเทศสหกิจศึกษา” หมายความว่า อาจารย์ผู้ปฏิบัติหน้าที่นิเทศงานนักศึกษาที่ปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาบูรณาการกับการทำงาน ณ สถานประกอบการ

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามประกาศนี้ และให้มีกำหนดออกประกาศ คำสั่ง หรือแนวปฏิบัติ เพื่อดำเนินการตามประกาศนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจวินิจฉัยตีความในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติ ตามประกาศนี้

ข้อ ๕ นักศึกษาซึ่งลงทะเบียนรายวิชาสหกิจศึกษาหรือรายวิชาสหกิจศึกษาต่างประเทศ และได้รับการอนุมัติให้ไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในต่างประเทศ ให้มีสิทธิเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายเป็นทุนส่งเสริม การฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาบูรณาการกับการทำงานของนักศึกษาในต่างประเทศ โดยให้เป็นการเบิกจ่ายแบบเหมาจ่าย ดังนี้

(๑) ทุนสำหรับนักศึกษาสหกิจศึกษาซึ่งออกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาในต่างประเทศ ดังนี้

๑.๑ ทุนประเภท ก ทุนละห้าหมื่นบาทถ้วน

๑.๒ ทุนประเภท ข ทุนละสามหมื่นห้าพันบาทถ้วน

(๒) ทุนสำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษาซึ่งออกไปนิเทศนักศึกษาสหกิจศึกษาในต่างประเทศ ให้ได้รับทุนตามอัตราทุนของนักศึกษาสหกิจศึกษา ดังนี้

๒.๑ ค่าใช้จ่ายก่อนเดินทางเหมาจ่าย ได้แก่ ค่าพาหนะเดินทางไปและกลับจากบ้านพัก ถึงสนามบินดอนเมืองหรือสนามบินสุวรรณภูมิ ค่าตรวจสุขภาพ ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด ฯลฯ

๒.๒ ค่าธรรมเนียมหนังสือเดินทางตามที่จ่ายจริง

๒.๓ ค่าวีซ่า และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง (เช่น ค่าธรรมเนียม ค่าบริการ ฯลฯ) ตามที่จ่ายจริง

๒.๔ ค่าพาหนะในต่างประเทศในการเดินทางไปและกลับจากที่พักถึงสนามบินตามที่จ่ายจริง

๒.๕ ค่าตัวโดยสารเครื่องบินตามที่จ่ายจริง

๒.๖ ค่าฝึกอบรมหรือค่าลงทะเบียนตามที่จ่ายจริง

๒.๗ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทางแบบเหมาจ่าย

๒.๘ ค่าเช่าที่พักตามที่จ่ายจริง

ข้อ ๖ อัตราค่าประกันการเดินทางต่างประเทศ

ให้อาจารย์นิเทศสหกิจศึกษาในต่างประเทศและนักศึกษาที่ออกสหกิจศึกษาในต่างประเทศ ให้มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายในการจัดทำประกันการเดินทางต่างประเทศ อัตราเหมาจ่ายรายละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งหมื่นบาทถ้วน)

ข้อ ๗ การเบิกจ่าย...

ข้อ ๗ การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายของนักศึกษาสหกิจศึกษาในต่างประเทศ ตามประกาศนี้ ให้ใช้หนังสือที่ได้รับอนุมัติทุน และหลักฐานในการเบิกจ่าย ที่แสดงให้เห็นถึงการเดินทางไปปฏิบัติงานในต่างประเทศจริงมาแนบ สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษาในต่างประเทศ ให้เป็นไปตามระเบียบเดินทางไปราชการในต่างประเทศ

ข้อ ๘ คุณสมบัติของนักศึกษาที่มีสิทธิขอรับการสนับสนุนส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษา และการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน ที่ไปปฏิบัติงานในต่างประเทศ ตามข้อ ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาที่ลงรายวิชาสหกิจศึกษา ภาคการศึกษานั้น ๆ ซึ่งได้ผ่านรายวิชาเตรียมสหกิจศึกษา ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) ผ่านความเห็นชอบจากหลักสูตรหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายของสาขาวิชา โดยยื่นแบบฟอร์มให้ความเห็นชอบการฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน ในต่างประเทศ

(๓) ได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองให้ฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานในต่างประเทศ โดยยื่นแบบฟอร์มอนุญาตให้นักศึกษาฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานในต่างประเทศ

(๔) มีหนังสือตอบรับจากสถานประกอบการ ที่นักศึกษารายนั้นจะประสงค์ออกสหกิจศึกษา ในต่างประเทศ

ข้อ ๙ การพิจารณาคัดเลือกนักศึกษาที่มีสิทธิขอรับทุนส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานในต่างประเทศ ให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ในภาคการศึกษาที่นักศึกษาขอรับทุน นักศึกษาต้องชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาสหกิจศึกษา

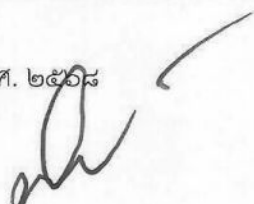
(๒) นักศึกษาต้องดำเนินการสมัครขอรับทุนไปฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงานในต่างประเทศก่อนภาคการศึกษาที่จะไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

(๓) นักศึกษาต้องผ่านการอบรมกิจกรรมที่สำนักงานสหกิจศึกษากำหนด

(๔) ลักษณะงานและตำแหน่งงานของนักศึกษาที่ไปปฏิบัติงานต้องตรงกับสาขาวิชาชีพของนักศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร และมีความเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของนักศึกษา

(๕) ผ่านการพิจารณาอนุมัติจากคณะกรรมการอำนวยการสำนักงานสหกิจศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(รองศาสตราจารย์พิชัย จันทรมณี)

อธิการมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

บัญชีประเทศจำแนกตามประเภท ก. และประเภท ข.
แนบท้ายประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
เรื่อง การส่งเสริมการฝึกปฏิบัติงานสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน
ของนักศึกษาในต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๘

ประเภท ก ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. ญี่ปุ่น
๒. สาธารณรัฐฝรั่งเศส
๓. สหพันธรัฐรัสเซีย
๔. สมาพันธรัฐสวิส
๕. สาธารณรัฐอิตาลี
๖. ราชอาณาจักรเบลเยียม
๗. ราชอาณาจักรสเปน
๘. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี
๙. สหรัฐอเมริกา
๑๐. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ
๑๑. สาธารณรัฐโปรตุเกส
๑๒. สาธารณรัฐสิงคโปร์
๑๓. แคนาดา
๑๔. เครือรัฐออสเตรเลีย
๑๕. เดิர்க์เมนีสถาน
๑๖. นิวซีแลนด์
๑๗. บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา
๑๘. ปาปัวนิวกินี
๑๙. ราชรัฐโมนาโก
๒๐. ราชรัฐลักเซมเบิร์ก
๒๑. ราชรัฐอันดอร์รา
๒๒. ราชอาณาจักรเดนมาร์ก
๒๓. ราชอาณาจักรนอร์เวย์
๒๔. ราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์
๒๖. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
๒๗. ราชอาณาจักรสวีเดน
๒๘. ราชอาณาจักรสวีเดน
๒๙. รัฐสุลต่านโอมาน
๓๐. โรมานี
๓๑. สหพันธ์สาธารณรัฐบลาซิล
๓๒. สหพันธ์สาธารณรัฐยูโกสลาเวีย
๓๓. สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์
๓๔. สาธารณรัฐเกาหลี (เกาหลีใต้)
๓๕. สาธารณรัฐโครเอเชีย

๓๖. สาธารณรัฐชิลี
๓๗. สาธารณรัฐเช็ก
๓๘. สาธารณรัฐตุรกี
๓๙. สาธารณรัฐบัลแกเรีย
๔๐. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนแอลจีเรีย
๔๑. สาธารณรัฐเปรู
๔๒. สาธารณรัฐโปแลนด์
๔๓. สาธารณรัฐฟินแลนด์
๔๔. สาธารณรัฐมอริเชียส
๔๕. สาธารณรัฐมอลตา
๔๖. สาธารณรัฐโมซัมบิก
๔๗. สาธารณรัฐเยเมน
๔๘. สาธารณรัฐลิทัวเนีย
๔๙. สาธารณรัฐสโลวัก
๕๐. สาธารณรัฐสโลวีเนีย
๕๑. สาธารณรัฐออสเตรเลีย
๕๒. สาธารณรัฐอาเซอร์ไบจาน
๕๓. สาธารณรัฐเอสโตเนีย
๕๔. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้
๕๕. สาธารณรัฐไอซ์แลนด์
๕๖. สาธารณรัฐฮังการี
๕๗. สาธารณรัฐฮังการี
๕๘. สาธารณรัฐเฮลเลนิก (กรีซ)
๕๙. ยูเครน
๖๐. รัฐกาตาร์
๖๑. รัฐคูเวต
๖๒. รัฐบาห์เรน
๖๓. รัฐอิสราเอล
๖๔. ราชอาณาจักรราชอาณาจักรเบียมเบีย
๖๕. สหรัรัฐเม็กซิโก
๖๖. สาธารณรัฐอาร์เจนตินา

ประเภท ข ได้แก่ ประเทศ รัฐ เมือง ดังนี้

๑. เครือรัฐบาฮามาส
๒. จอร์เจีย
๓. จาเมกา
๔. เนการาบรูไนดารุสซาลาม
๕. มาซิโดเนีย
๖. มาเลเซีย
๗. ราชอาณาจักรกัมพูชา
๘. ราชอาณาจักรตองกา
๙. สาธารณรัฐเนปาล
๑๐. ราชอาณาจักรฮังการี
๑๑. สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย
๑๒. สหภาพพม่า
๑๓. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
๑๔. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
๑๕. สาธารณรัฐกานา
๑๖. สาธารณรัฐแกมเบีย
๑๗. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์ (ไอเวอรีโคสต์)
๑๘. สาธารณรัฐคอซตาริกา
๑๙. สาธารณรัฐคีร์กีซ
๒๐. สาธารณรัฐเคนยา
๒๑. สาธารณรัฐแคเมอรูน
๒๒. สาธารณรัฐคาคัสสถาน
๒๓. สาธารณรัฐจิบูตี
๒๔. สาธารณรัฐชาด
๒๕. สาธารณรัฐซิมบับเว
๒๖. สาธารณรัฐเซเนกัล
๒๗. สาธารณรัฐแซมเบีย
๒๘. สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน
๒๙. สาธารณรัฐไซปรัส
๓๐. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก
๓๑. สาธารณรัฐตูนิเซีย
๓๒. สาธารณรัฐทาจิกลีสถาน
๓๓. สาธารณรัฐไนเจอร์
๓๔. สาธารณรัฐบุรุนดี
๓๕. สาธารณรัฐเบนิน
๓๖. สาธารณรัฐเบลารุส
๓๗. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ

๓๘. สาธารณรัฐประชาชนจีน
๓๙. สาธารณรัฐประชาธิปไตยติมอร์-เลสเต
๔๐. สาธารณรัฐปานามา
๔๑. สาธารณรัฐมอลโดวา
๔๒. สาธารณรัฐมาลี
๔๓. สาธารณรัฐยูกันดา
๔๔. สาธารณรัฐลัตเวีย
๔๕. สาธารณรัฐสังคมนิยมประชาธิปไตยศรีลังกา
๔๖. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
๔๗. สาธารณรัฐอาร์เมเนีย
๔๘. สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย
๔๙. สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์
๕๐. สาธารณรัฐอิรัก
๕๑. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน
๕๒. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
๕๓. สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน
๕๔. สาธารณรัฐอุซเบกิสถาน
๕๕. สาธารณรัฐแอฟริกา
๕๖. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
๕๗. สาธารณรัฐอินเดีย
๕๘. ฮองกง
๕๙. ไต้หวัน

